

Privredno - kulturne
матице
за Сјев. Далмацију

БЛДАС

Годишња претплата: за чланове Матице 24 дин.
за нечланове дин. 36.
Писма и новац слати на адресу:
Шибеник, поштанска преграда бр. 30.

Шибеник, 9 марта 1934
БРОЈ 184. — ГОДИНА VI.

Vlasnik «Privredno-kulturna Matica za Sjever. Dalmaciju»
Уредник STEVAN PROSTRAN
Telefon br. 94. — Broj ček. računa 38.242.

ПРЕД СКУПШТИНУ МАТИЦЕ

(15 марта 1933 — 15 марта 1934)

Лавска скупштина Матице (15 марта 1933) одржана је у зваку погреба. Овогодишња скупштина Матице (15 марта 1934) одржава се у ускрсном знаку. Матицу је могао да подигне из мртвиле само њен новизабрани претсједник, који је као првосвештеник хришћанске вјере имао пред очима Христове ријечи: „Ако имате вјере колико зрно горушично — брда ћете премјештати!“ и који је као изданак оне Шумадије, чија је шака људи — по једном договору код скромне сеоске цркве — имала снаге, вјерујући у Бога и његову правду, да почне борбу са једном моћном Царевином, за слободу своје Отаџбине, па је и побиједила вато што је осјетила и сагледала истину и ишла право своме циљу, прелазећи преко препрека и превиђући опасности.

Кров ову годину дана постављено је код нас на дневни ред неколико најважнијих проблема и ријешени су тако брзо и повољно да то премашује многе наде, жеље и очекивања, зато што им се је приступало са свом душом и срдцем, са дијелим бићем, са вољом и љубави, које све савлађују код су постојане.

Главни чувари и ствараоци наших највећих народних вриједности — наша пробани тежачки свијет наши народни учитељи и свештеници нашли су свој пут, упознали своје циљеве и окунули се у раду око њихова остварења. Пред саму једну годину дана и поред доста појединача, који су се били освијестили, велики дио још увијек је био очајао у безнадежности и налазио се је у некој чамотињи, осјећајући се је нека пригушеност, нешто што неда да се слободно дише, а неда ни да се то искаже као код мора притисне. Одједном почеше се јављати наши народни учитељи као борци за слободу мисли и сачијести и у овом листу и на својим већим и мањим састанцима; наши најбољи тежачи осјетише и изказаше да је то оно што њима треба колико и круха гладном или врака оном ко се почиње гушити; наше свештенство осјети љепоту дјелотворног хришћанства примијењеног у народном раду. На овај начин постављен је на дневни ред наш велики социјало-морални проблем и објаснио се је врло брзо и ако је пре тога изгледао неразрејив и он је, постављен на слободну основу, оживио и привукао многе наше људе, дотле невише и умртвљене. А ово је наш основни проблем: активирати људе и оспособити — и морално и материјално — за рад, да сами све стварају, не очекујући милостињу као просјаци, и не идући затим да их се тако држи зависним. Они који

ма је стало до ове државе и до свог народа могу само на овој основи створити стање, у ком ће свак осјећати државу као своју кућу, и у којој ће милијуни људи са својим радом и развијеним својим најбољим способностима остварити и оно што не могу ни највећа средства на никакав други начин.

Кроз саму једну годину дана свештенство је сасвим оспособљено за привредно-културни рад. Ријешене су његове најтеже материјалне бриге, омогућујући се између свештеника и народа један пристојан однос на тај начин, да свештеник у народу може бити главни културни фактор. Већ је сада још конференцији, пред скупштину Матице, сваки свештеник треба да изнесе у писменом изјављивању што је урадио у народним пословима, ван цркве. Исто тако и учитељство — нарочито у нашим пограничним крајевима — најављујући израђују основе свога ваншколскога рада и ступа у директну везу са Привредно-културном матицом. У већи са овим и заједно са другим факторима скупштина Матице ријешаваће и питање Окружног одбора у Бенковцу. Поред Привредне задруге свештеничке припрема се и питање Привредне задруге учитељске, са горе споменутим дјелокругом.

Бачки дом у Шибенику приближује се свом остварењу на једној основи, која ће осигурати његову сталност и његово сигурно уздржавање, да не остане „ни на небу ни на земљи“, и да не зависи од људљивости, добре воље и нехата.

Кров ову годину са внатним уделом Матичних органа отпочео је дјеловање филијал Савеза здравствених вадруга у Земуну и претставништво Главног савеза земљорадничких вадруга у Книну чији ће претставници г. г. Ђојко Ђорђевић, Драган Милићевић и др. доћи и на скупштину Матице.

Савез здравствених вадруга једним дјелом већ је преузево на се здравствене бриге у нашим крајевима, у којима и јесу најпотребније, с обзиром на здравствено-културно-привредно стање овамошњег нашега народа, а Савез земљорадничких вадруга предузима да се бриге кредитне, набављачке и продаје пољопривредних производа. Што све ово значи — нарочито за наша села и за наше пограничне крајеве — знају најбоље они који су се и досада с овим стварима бавили.

На некидашњем састанку бенковачком, као и у другим пригодама, претставници наших општина изјавили су се спремнима, да и Општине својски сарађују у нашем привред-

но-културном раду. Да ли ће до краја остати досљедне својим обећањима — видјећemo! У сваком случају треба да буде свима јасно, да ми можемо примити само искрену сарадњу, а не никакву која би постала за циљ личне интересе или интересе појединих скupина општинских. А искрено сарађивати значи помоћи нпр. Здравствене вадруге, препуштајући самима њима да развију вадрујући рад, не намећући им своју вољу и своје начине рада, који се често не могу сагласити са задружним начинима рада, који увијек мора бити слободан и невависан, ако се жели правог и трајног успјеха. То исто вриједи и за остале гране задружне кредитне-набављачке-производња-јачаке. Ово морамо истакнути ради досадајег рјавог искуства са Општинама, које су нам досада стављале у изглед помоћи само ако ћемо им сlijepo служити, а које су своју помоћ устевале и ускраћивале и једноставно нас варале, кад су опажале да самосталан и невависни начин привредно-културног и задружнога рада не можемо правити предметом уцјењивања и продавати образ за никакву цијену на свијetu.

Исти је такав наш однос и према политичким људима. У колико они схваћају наше потребе и помажу им — у толико им част и хвала, али без захтјева противуслуга — да наше организације служе икаквој личностима и икаквој партији, јер би се у овом случају морали одрицати својим основа и свог система рада. Ово не може бити, јер једно је политичко-партијски, а друго привредно-задружни, здравствени и културни рад. Многи од нас досада су јасно показивали, да се за вољу појединача и партија не могу одрицати основних принципа ове врсте рада, утврђених вјековним искуством и код нас и у цијелом свијetu.

Кров ову годину дана јасније него икад досад у нашим крајевима долавио је до слободног израза прави народни дух, својствен свим дјеловима нашега народа, а нарочито у тежачким редовима јавиле су се стварајачке личности пуне мира, сталожености, искуства, савијања и дужности — без којих особина нема стварања народне културе.

Међу таковим људима на селу, кад се организују, главно је тежиште вадуша рада. То треба да је прва и најпреча брига и Државе и Бановине и самоуправних установа. Њима треба указивати главну помоћ са свик страза, и то какву они траже и какву они осјећају да им треба, а не да други одређују туторски што је њима најпотребније.

Претсједник наше Матице, који је најизразитије оличавао и изражавао њене идеале, претстављајући јединственост народног тежња и особина Сјеверне Далмације као и Шумадије, изражавајући уједно и

Izlazi četvrtkom

Привредно-културне
матице
за Сјев. Далмацију

државни и народни дух — показао је пут којим треба и даље Матица да иде, а други сада треба да наставе оно што је он са управом Матице с великом љубави проводио.

Нову управу чекају нови задаци — у истом духу и на истој основи. На овом послу треба да се окуне сви наши најбољи људи и све наше установе, и на овим питањима, а не на правном разбацивању ријечи, видјеће се као и досад: — „ко је вјера, а ко је невјера!“

Л. М.

Godišnja skupština Matice

Upravni odbor na sjednici svojoj od 15 prošl. mj. donio je zaključak da se Glavna godišnja skupština P. k. matice sazove za isti datum kao iani, t. j. za 15 marta u 9 sati. Skupština će se održati u sali Episkopije, sa slijedećim dnevnim redom:

- Pozdrav pretsjednika Upravnog odbora;
- Izbor pretsjednika skupštine, dvaju sekretara i dvaju ovjerača zapisnika;
- Izveštaj II sekretara o radu odbora;
- Izveštaj I sekretara o njegovom radu na terenu;
- Izveštaj o društvenoj blagajni;
- Izveštaj urednika o društvenom organu;
- Izveštaj nadzornog odbora i razrešnica staroj upravi;
- Biranje nove uprave;
- Eventualija.

Otsustvo učiteljima

Članovima P. k. Matice

Na molbu Upravnog odbora P. k. matice, Prosvjetno odjeljenje Kralj. Banske uprave u Splitu, odlukom od 4 marta o. g. IV broj 5517, odobrilo je od 1 do 2 dana (prema saobraćajnim vezama) otsustva učiteljima članovima P. k. matice radi prisustovanja godišnjoj skupštini.

Годиšња скупштина „Просвете“

Како годиšња скупштина пододборa „Просвете“ у Шибенику, која се одржала дне 4 марта ов. год., није исцрпila дневни ред, то ће се наставак скупштине одржати у недјељу дне 11 марта ов. год. у истим просторијама у истиј сашт.

Моле се чланови друштва да неизоставно дођу на скупштину.

Управа.

Redakcija lista za vratavanje se ponedjeljkom uveče; do tog roka imaju da stignu rukopisi.

Пчеларство, слабо искоришћена грана наше привреде

I

Наш народ је већином на селу јер је 85 посто сељак. Пад цијена сељакових производа уништио је много наше занатлије и трговце. Економска криза код нас се, према томе, манифестије у паду нашег села. Много села крај великих шума, где је некада напредовала шумска индустрија, и све било и све било богато и сретно, данас се паде и често у кући нема ни сухог хљеба, јер ту у плавини, нема жита.

Само по себи поставља се питање преоријентације наше пољопривреде, јер ми морамо производити оно, што можемо продати, а не оно, што смо производили прије, и шта нам је некоје доносило са стране злато и стране валуте. Најважнији је проблем: производити оно, што наша земља може дати у обиљу, добре квалитете, а да тај производ може наћи сигурне купце на страни, јер ми морамо, многе ствари куповати вани.

Многи ће се зачудити и неће вјеровати, али ће, кад ову ствар пажљivo, и сами видjeti: Југославија би од пчеларства могла годишње добивати 600 милијона динара за мед и восак, док данас мед готово не извозимо, а на срамоту, увозимо восак.

Извиђено је укратко стање нашег пчеларства, да се види, колико је та већана грана привреде код нас занемарена.

У Југославији има око 750 хиљада кошница, а само су трећина мало боље (не потпуно модерне), док су око двије трећине (око 500 хиљада) примитивне старе кошнице: плетаре и пањеви. На 40 хектара имамо само једну кошницу пчела! На стогину домаца само се три дома занимaju пчеларством, а 85 посто Југословена живе на селу. И ово што имамо може се сматрати у већини: примитиван рад. Год. 1931 изvezeli smo meda za Din. 317,000, — а uvezeli воска за Din. 2,125,000! Год. 1932 изvezeli smo meda za Din. 203,000, — а uvezeli воска за Din. 1,539,000! За прво полгође 1933 изvezeli smo meda za Din. 31,000, — а uvezeli воска за Din. 354,000! То јеово да се види: ми смо у пчеларству пасивни, јер избацијемо толики новац на страну за восак!

Велики шумски предјели, па и онде где су шикаре и камење (Херцеговина, Далмација, Лика, Црна

на Гора) готово и немају пчелињака, а ту нам сваке године стотине вагона искоришћена мела и воска. Уз то, то су наши пасивни крајеви, где народ данас врло биједно живи, и где су слабо живјели и за вријeme привредног просперитета. А, што је још важно, морамо нарочито најасити: наша је клима одлична за пчеле, а пошто је наша земља где има доста сунчаних и ведрих дана, ми имамо мед који на свјетском тржишту увијек наћи добре и сигурне купице. Обиље влаге даје доста цвијећа пуна слатког сока, а састав земље и сувца, дају мед пун лепог мириза, са доста шећера. Има крајева (Херцеговина, Бока, Црна гора), где једна кошница (код напредног пчеларства) може годишње донети и преко 50 кила меда. Слабији крајеви дају око 30 кила, врло доброг меда. Енглеска, Немачка и Скандинавска земља, немају бујне флоре као ми, састав земље је слабији, вима и магла и др., чињенице су, које не дају њиховом пчеларству природно благо, које има Југославија. Те северне земље производе мало меда, а мед им је слабе ароме и са мало шећера. Наш мед, по садржини шећера и по лијепој ароми, спада међу прве на свјету.

Културни народи много троше меда и они би могли купити од нас више милијона кила меда. Без претпостава, могли би организовати и извести најмање 50 до 60 милијона кила меда за Енглеску, Немачку и Скандинавске земље. И Французи, Чехи и Пољаци траже наш мед, али ми га немамо!

Сад ћемо изложити програм повећања броја кошница и бољег искоришћавања, те извиđети све што је потребно, да се свако освједочи: ми можемо, и ми требамо, подигнути наш пчеларство, а без великог напора и нарочитог капитала. Важно је, да за овај рад не треба неки велики капитал, и овде више се ради о анању и вољи, него о новцу!

На 40 хектара имамо само једну кошницу! На стогину домаца само три дома имају понеку кошницу! На стогину поданника Југославије осамдесет и пет су сељаци! Флора нам је бујна, клима повољна. Ако повећамо давашње стање кошница само четири пута, имаћемо три милијона кошница. Оnda ће доки на 10 хектара једна кошница. Ако би једне године пустила свака кош-

ница само по један рој, добили би, од 750 хиљада кошница, 1 и по милијона, а ако то поновимо идуће године, имаћемо 3 милијона кошница. То је потпуно могуће, јер неки пусте из једне кошнице и по три роја, а обично по два роја. Свакако, за даније године могао би се повисити број кошница на 3 милијона.

Дрво је јефтино и сами пчелари могу правити себи кошнице, а кад добију од пчела прихода, могу купити и боље и лијепше израђене кошнице. Не мора кошница бити луксузна, како многи почетници мисле, потребно је израдити упуте за пчеларе и створити што већи број на предних пчелара. Тада ћемо од 3 милијона кошница лако добивати годишње 60 милијона кила меда, јер напредан пчелар по кошици лако добива 20 кила, а има крајева где кошница даје и преко 50 кила меда. Један дио остаће за наше унутрашње потребе, а остало лако ће вади купца у Енглеској, и Немачкој и Скандинавским државама.

Док за жито стоку и дрво не можемо наћи вани купце, за наш мед биће их увијек, јер ту нам нико не може конкурисати. Данас мед не извозимо а увозимо восак. За наш мед могли би годишње добити преко пола милијарне. А сада, да видимо ко се може занимати пчеларством, где могу пчеле успевати и шта треба уложити у овај посао.

„Привредник“ Душан К. Милић

vide, a kamo li da dobiju jagodu. Jo više im to čudno izgleda što je Dalmacija siromašna zemlja, a vrlo pogodna za gajenje jagoda.

Da čujemo najprije nešto malo povijesti.

Sa gajenjem jagoda počelo se je svakako, prvo u Engleskoj, negde u XVI stoljeću. Iz Engleske donijeta je u Evropu, prvo u Francusku. Za slugom jednog francuskog sveštenika, početkom XIX vijeka.

Kao što vidite, jagoda je pronađak novijeg datuma, ali zato je ona do danas — za jedno stoljeće — osvojila kulturni svijet.

Danas od jagoda žive u svijetu na desetine hiljada baštenskih i drugih radnika, bezbroj trgovaca i industrijalaca. Ovo je voće koje ima sigurnu produku na svim pijacama u kulturnom svijetu; nema jednog doma, nema jedne baštice koja nema jagoda. Sama Francuska proizvedi i potroši godišnje oko dvije stotine pedeset hiljada kvintala — samo po dva franka kgr., to je 50 milijuna franaka doprinosa od jagoda. Sada zamislite koliki je millionski doprinos od jagoda u cijelom svijetu.

Jagoda je vrlo skromna biljka. To vam je za zemljoradnika prava „krava muzara“; — malo traži a mnogo daje. Naše je zemljiste prvakansko za gajenje jagoda, lakše od svih baštinskih kultura. Sa malo rada imalo nije dobiti odlične rezultate. Jedino što traži to je zdravo i zaklonito mjesto od mraza. Toplijim krajevima daju prve plodove. Najbolje je zasaditi u podnožju zida okrenutog jugu, jugo-zapadu ili jugoistoku. Ima ih ranih i poznih — treba ih podešiti prema klimatskim uslovima. U sredini baštice mogu se zasaditi one sezonske, koje sazrijevaju kad i one poljske. Ako je vaše zemljiste okrenuto sjeveru, zasadite one pozniye. Najpovoljnije je porozno zemljiste bogato gvozdenim solima. Zemljiste kao što je dalmatinsko: crvenaste boje kamenito — pogodno za vinograde — daje odličan plod vrlo jakog mirisa. Pjeskovito zemljiste vrlo je dobro za tako zvane „engleske jagode“.

Jagodama je sad vrijeme za zasad. Ako nema cvijeta i ploda može se zasaditi u svako doba godine. Ako ove godine zasadite 10 „kućica“ do godine ćete imati bar 30. Kod njih je pravilo kao i kod pčelarenja: ako se pčele spriječe u rojenju (uništavanjem matičnjaka) dobijate više meda; ako kod jagoda spriječavate množenje dobijate više, i boljeg ploda. Dobro je preparirati zemlju za asad: $2 \frac{1}{3}$ naše crvene obične zemlje; $\frac{1}{3}$ pržene (pijeska) i $\frac{1}{3}$ stajskog đubreta (po mogućtvu od ovaca). I životinje vole

Svi vide samo svoje „ja“, te stoga nije jedna kompaktna masa; svaki čovjek je svijet za sebe: — ovaj hoće smijeha, onaj plača; jedan voli anarchiju, drugi carstvo; jedni uživaju u ženama, drugi u vinu, treći u pjesmi i t. d. i t. d. Svi se samo slažu u svome „ja“ — ali ipak sami kontrasti, same relativnosti. Da, da, to je krv, meso, kosti i mozak. A ideali? Ideali su visoko! Za njih ja ne marim! Nek se pjesnici dižu do Boga, ja ču gmizati po zemlji, meni je tu ljepeš!

A glad, bijeda, nelmaština? „Nemam vremena za ideale. Prlus vivere, deinde philosophari!“

Da, — prije treba živjeti, a kako? Ljudi se bore za sebe. Njihovo „ja“ je njima najglavnije. Što ih se tiče oni, ja? — Homo homini lupus.

A mi, omladina? Mi naprosti životarimo u takovom ambientu. Već u prvim počecima razumijevanja osje-

tili smo jedan grubi osjećaj ropskog straha, — osjećaj ovisnosti od onih koji nam mogu škoditi ili koristiti, od naših starijih. Već u mlađim danima zahvatile su nas posljedice rata, strančarskih borbi i ekonomskih krize. Razvijali smo se pod uticajem nekih autoriteta koje danas ne priznajemo nekim silama. Borili smo se sami sobom, i bili smo kao trstika na vjetru. I što nam je onda preostalo, nego da idemo onamo kamo nas nosi struja života?

Htjeli smo promatrati život malo s višega, ali odatle su nas opet bacali u ponor, u blato. Dali su nam Madarice, Japanke, Crnkinje, šampanjac, votku, maraskin; karte za bridge i preferans. Poslali su nam svirače. Da se ne bismo poklali — i tu su razmisljali — sentimentalima su poslali kakvo elganče da ih dira u srce, u dušu, te da plaču; onima koji hoće

